

րի վրա բայց եւ այնպէս, կարեւորը երբ նրանց աչքի առաջ այս րօպէիս քաղցած ու ծարաւ փողոցէ փողոց թափառում եւ գաղթականները, տեսնելով այս, աւելի պէտք է աշակցելին ժողովարարութեանը, քան անում են նրանք: Միթէ զարմանալի չէ, երբ բաց են ահա ստորագրութեան մատեններ եւ տեսնում ստորագրած 50, 10, 20, 30 կօպէկ, ամենաշատը 1 ռուբլի կամ 2—3 ռուբլի, այն էլ մի 4—5 հոգի, այն ինչ 2—3 ռուբլի տուողը կտրող էր տալ 50—100 ռուբլի, իսկ 1 ռուբլի, 50, 20 30 կօպէկ տուողները 5—10 ռուբլի, 3—4 օր է պտտում են փողոցէ փողոց եւ հաւաքել են միայն մօտ 200—230 ռփնչ կը լինի արանով, միթէ կտրողը կարիքաւոր քաղցածներ կարելի է կրտսցնել, թէկուզ ուն հասցով ու ճանապարհ դնել դէպի հայրենիք:

Այսօրվայ գնացքը բերեց էլի մօտ 120 հոգի, բայց որովհետեւ կարտում չափազանց զգալի է սրանց շատութիւնը, ուստի տեղական կառավարութիւնը կարգադրել է, որ եկածները այլ եւս ըստը չը մտնեն, այլ գնան մօտակայ հայ գիւղերը: Այսպէս վարվելիս այսօրվայ եկածները հետ. գնացքից իջնելուն պէս բոլորին իրանց բեռներով, կանանցով ու երեխաներով հաւաքեցին մի տեղ եւ պահանջեցին իսկոյն ճանապարհ ընկնել գիւղերը:

Երէկ եկաւ Կարսի յաջորդ Կիրեղ վարդապետը, որ Վեհափառ Կաթողիկոսի Ալէքսանդրօպօլ գնալու պատճառով գնացել էր այնտեղ: Այսօր Կիրեղ վարդապետը իր կողմից հետադրեց Կ. Պօլս, պատրիարքին, խնդրելով միջնորդել սուլթանի առաջ եւ հետագայով պատասխանը յայտնել:

Երէկ երեկոյ հայր սուրբը հրաւիրել էր տեղացիներին մի քանիսին ժողովի՝ գործադիր մասնաժողով ընտրելու: Բայց, ըստ հայկական սովորութեան, չը կայացաւ ժողովը, մարդ եկած չը լինելու պատճառով, որ եւ յետաձգեց այսօրվային Այդ մարդիկ չեն մտածում, որ այս դէպքում, երբ կան հարիւրաւոր քաղցածներ, երբ հարկաւոր է նրանց մօտին մտածել, ժամը նոյն իսկ թանգ է: Տեսնե՞ք ինչպէս կը լինի Ս. Միջոյեան այսօր:

ՆԱՄԱԿ ԳԵՆԱԲԵԿԻՑ

Օգոստոսի 23-ին

Օգոստոսի 21-ին Չարեայ վանքում պատահեց մի վերին աստիճանի ստոր եղեռնագործութիւն:

Այդ օրը, ուղիղ ժամը 10-ին, Գեղարէկի վաճառականները պատրաստվում են գնալ վանքը փողք ինչ գրօսանք կատարելու: Դրանց հետ միասնում են եւ հայ ու ռուս քահանաները: Վարձելով ձիերը՝ հեծնում գնում են եւ վանքից դուրս կէս վերստ հեռու յանկարծ լուռ են վանքի կողմից հրացանի մի քանի խուլ պայթիւն: Զանազանները սովորական բան

հազար տարի առաջ ապրող մարդու կեանքն ու նիստ ու կացը քիչ է հեռու մերկից, քաղաքակրթութիւնը կրկին քայլերով է ընթացել: Եւ եթէ մարդկային բոլոր ճիգերի, բոլոր մեծ երազների վախճանն այս է, ինչպէս պայքարել, մտածել, աշխատել, ինչ ասել է այս կարճատեւ եւ ցաւերով լի կեանքը, ինչպէս համար է տառապանքը, այս անյաբար, հսկայական իղձը մեր այսքան փողը կրծքի տակ, ուր ենք գնում, դէպի ուր մեզ, անհունի մէջ լողացող նպատակներն է տանում մեզ ընտելութիւնը: Բայց անցնենք միւլէի մանրամասնութիւններին: Վօլտէրի հետ կրկնելով՝ cultivons notre jardin, «աշակենք մեր պարտեզը» անմոռնչ եւ հնազանդ մեր մարդկային ճակատագրին:

Ամենից հետաքրքիրն այս միւլէում Պօմպէի շինութիւններն էր: Կատարեց հանկարծ որմնակարներն են, որոնք խնամքով շարված են բազմաթիւ դարիներում: Պօմպէացիք իրանց առուներն եւ հասարակական կեանքը, իրանց բարոյական եւ կրօնական հասկացողութիւնները ներկայացնող պատկերներով զարդարած են եղել իրանց ընկալարների պատերը: Ահա քաղաքի ընդհանուր տեսարանը, մի գեղեցիկ, գունաւոր որմնակար, որ քան դարեր մօխի տակ պահվել է ապշեցուցիչ մաքրութեամբ եւ բոլորովին անեղծ: Տները քառակուսի են, յունական ճաշակով շինված եւ զարդարված արձաններով: Իրար վրա տեղադրված կազմող հարթ կոտրվածքներ, ուր հարաւի ընտելիչները սիրում են գիշերները անցկացնել, սիրուն փողոցներ, մերթ ուղղաձիգ ու լայն, մերթ գալարուն ու նեղ, փողոցի պարտեզներ, ձեւերիներ հովազատ ծառերով, քարէ գեղեցիկ կամուրջներ

կարծելով, առաջ են քշում ձիերը եւ այնտեղ հասնելով՝ ինչ են տեսնում: Վանահայր Աստուածաւոր վարդապետ Տէր-Յարութիւնեանը արիւնի մէջ լողում է, իսկ փողք ինչ հեռու ընկած է նրա մի խեղճ ծառան: Զարագործները չէին բաւականացել հրացանի մի հարուածով: Գեղարէկի տեղերը նշարվում էին վանահօր վրա աջ ու ձախ կռններում, մէջքում, ծոծրակում, ծնօտին, կողքերին եւ այլն: Դրանից եզրակացնում են, որ նրա վրա յարձակվելու ժամանակ դժբախտը ճիգ է թափել փախչելով ազատվել, խիստ չարաշարժել է, սակայն չէ աշողլել: Զանազանները իսկոյն մարդ են ուղարկում Գեղարէկ՝ իմացնելու տեղական պրիստունին եւ հետազոտելու հոգեւոր կառավարութիւնը: Պրիստունը իր մի քանի ստորադնիկներով եւ Ղայաւքեանում ժամանակաւոր ընտելվող զինուորները իրանց օֆիցերի հետ իսկոյն ուղևորվում են դժբախտութեան պատահած տեղը եւ հարկաւոր կարգադրութիւններն են անում:

Հետեւեալ օրը Գեղարէկից, Փիքից եւ ուրիշ շատ տեղերից գիւղացիները դաշտ են վանքը վերջին գնաւ բարեւ ասելու: Գալիս է եւ հանգուցեալի փեսան՝ Սաղաթէլ Դուկասեանը:

Միջոյեան բոլորն էլ վանահայրովն են զբաղված, սգում են գիւղացիք նրա մահը, Պ. Սաղաթէլ Դուկասեանը, ներս մտնելուն պէս, առանց անգամ ուշադրութիւն դարձնելու հանգուցեալի վրա, մտնում է նրա մօտանք եւ գաղտնի կերպով հանում է այնտեղից իւրի կարտաները:

Յետոյ կամենում է այդքան հասարակութեան առաջ սեփականացնել եւ վանքապատկան 35 գլուխ տաւարը, երկու ձիւն եւ ուրիշ մի քանի առարկաներ, ասելով թէ հանգուցեալը իրանից վերցրել է 250 ռուբլի ձեռագրափող: Մի խօսքով նա իրան այն տեղն է հասցնում, որ պրիստունը ստիպված բարկանում է նրա վրա, իսկ փրկեցիք գտնում են, որ «քեզ ինչ իրաւունք ունես վանքապատկան տաւարը քեզ սեփականացնելու: Դեռ լաւ, որ վանքին էլ չես տէր կանգնում...»:

Հանգուցեալը ուղիղ 28 տարի է, որ Չարեայ վանքումն է գտնվում եւ նորից իր ետաճանցի գործունէութեան վանքը այժմ ունի մօտ 3000 զենեատին անտառ:

Պրիստունը արձանագրելու ժամանակ դառնաւ սենեակում մի մատեն, որի մէջ հանգուցեալը իր կենսագրութիւնն է գրել, որտեղ եւ գրած ունի իր երկու թուրք թշնամիների անունները, որոնց դեռ 1900 թիւն դատարանի միջոցով խիստ պատժի է ենթարկել անտառից շատ փայտ գողանալու համար: Հանգուցեալը իր կենսագրութեան մէջ պնդում է, որ իրան սպանողը կամ վնասողը անպատճառ այդ թուրքներն են լինելու: Տեսնենք հետեւանքը:

«Թողտալով տեղի կռնենայ երկու օրից յետոյ, ամսին 25-ին, շաբաթ օրը: Ստացված են հոգեւոր կառավարութիւնից կարգադրութիւններ: Լ—Ման»:

Երկու կողմից ընտելակազար ճաղաւոր ցանկով պատած, մի խօսքով գրաւիչ, սիրուն հարաւային քաղաք, ուր ամեն ինչ վկայում է կիրթ ճաշակ, նրբացած պահանջներ, կեանքի հեշտուն: Թիւններ, որ այնպէս յատուկ են բոլոր ժամանակների բարձր քաղաքակրթութեանը:

Հետաքրքիր է Պօմպէի շուկան. ահա բազմաթիւ վաճառողներ եւ գնողներ, այս մէկը որ ձեռքից կտնել է զգեստներ եւ միւսը՝ որ սակարկութիւն է սկսել, նրանք երեւի դեռ չեն համաձայնել եւ ձեռքով համոզիչ չարժուէրներ են անում մտազբաղ դէմքերով: Ահա մի ձեռքից կտնել է մի գամբիւղ եւ միւսով բռնել է իր փղեղիկ երեխայի աչքը, եկել է շուկայ արարեղէն գնելու ինքը գործի մարդ է, տուն վերադառնալու չէ մինչեւ ճաշ, մինչեւ երեկոյ, երեւի երեխան պիտի տանի մօրը յանձնելու այդ օրվայ պաշարը: Այսքանով չէ վերջանում շուկայի կեանքը, հրապարակն ընդարձակ է եւ նրա ամեն կողմերում իր առօրեայ հոգսերով պաշարված մի ամբողջ է ետուն:

Այստեղ է հաջորդում խառնութիւնը, համարեա այնպէս, ինչպէս լինում է այսօր: Առջեւի տախտակի վրա դարաված են կոյոր հացեր, խորըում երեւում է բոցավառ հնոցը, իսկ գնողները շարված փողոցում, սպասում են իրանց հերթին:

Ամենից ուշադրաւ այս դպրոցն է, ուր իշխում է ծեծի Բեթօղը. խտտախիտ ուսուցիչը կանգնած է իշխանական դիրքով, նրա առաջ մի երկնայ շալակել է միւսին—երեւի մի ծոյլ կամ յանցաւոր աշակերտի—եւ երբեք դալար

ՆԱՄԱԿ ՎԼԱԴԻԿԱՎԻԶՈՐ

Օգոստոսի 20-ին

Այստեղ հասաւ մեր թեմի առաջնորդ Արիստակէս արքեպիսկոպոսը: Կայարանում գիւմարեցին գործակալ Ներսէս քահանայ Վարդապետանց եւ եկեղեցու նորոգութեան կոմիտէի անդամները: Կայարանից, բազմաթիւ կարգերի ուղեկցութեամբ, առաջնորդը գնաց իր համար առաջնօրէ պատրաստած ընկալարներ, ուր մի ժամ հանգստանալուց յետոյ, այցելեց եկեղեցին՝ օծման հանգիստ համար կարգադրութիւններ անելու: Օծման նախընթաց շաբաթ երեկոյն, տեղական եւ շրջակայ քաղաքներից եկած հոգեւորականները, խուռն բազմութեան ներկայութեամբ, «Հրաշափառ Աստուած» շարականով եկեղեցի ընդունեցին առաջնորդին: Եկեղեցին զարդարված էր զբօսայգիներով:

Կիրակի, Աստուածածնի տօնի օրը, հանդիսաւոր կերպով կատարվեց օծման կարգը: Հանդիսին ներկայ էին՝ պետական բարձրաստիճան պաշտօնեաներ, զանազան հիմնարկութեան ներկայացուցիչներ, օտար դաւանութեան պատկանող հոգեւորականներ եւ ժողովրդի խուռն բազմութիւն: Հանդիսականների մէջ աչքի էր ընկնում կովկասեան հանքային ջրերից եկած ընտիր հասարակութիւնը: Օծման կարգը աւարտելուց յետոյ պատրաստ մատուցեց Արիստակէս արքեպիսկոպոսը, որը վեհ տպաւորութիւն թողեց ներկայ եղողների վրա. պատարագին երգում էր եկեղեցական քառանայն երգերի խումբը: Նկատվում էր օրինակելի կարգապահութիւն, համաձայն առաջնորդից տրված հրահանգի. պատարագը վերջացաւ ժամը 2-ին: Կարգաված 200 հոգի հիւրերին ճաշ տրվեց վաճառականների ձեռնարկի կողմից դարձեալ:

Սեղանին նախագահող Արիստակէս արքեպիսկոպոսը առաջարկեց Թագաւոր Կայսրի կենացը, երգերի խումբը երգեց «Боже Царя Храва...»: Ապա առաջարկեց Կովկասի կառավարապետ իշխան Փօլիցինի կենացը: Թերեքեան շրջանի կառավարչի օգնական գեներալ-մայոր Պիտրով առաջարկեց Վեհափառ Կաթողիկոսի եւ Արիստակէս արքեպիսկոպոսի կենացը: Քաղաքագլուխ Ժորպիով, ժողովրդական ուսումնարանների տեսուչ Ուսպենսկի եւ նախնական դատարանի նապագահ Պօլեակով ճառեր խօսեցին, գովելով Վլադիկավիզի հասկերի զէպի եկեղեցին եւ ուսումնարանը ու նեցած ետաճանցի գործունէութեան համար: Սեղանակիցները ցրվեցան ժամը 5-ին գոհ եւ ուրախ սրտով:

Մեր առաջնորդ Արիստակէս արքեպիսկոպոսը կը մնայ Վլադիկավիզ մի քանի ամիս: Աստուածային կօմիտէի անդամները ներկայ թիւի մի շրջաբերականից երեւում է, որ հիւսիսային կովկասում՝ հաւանական է Վլադիկավիզում, կը լինի ընդհանուր քահանայական ժողով: Երջարեականի միտքը բազմակողմանի է. ա-

ծիպոտով հարուածում է երկրորդին, որ ըստից ոտները ցնցում է վերեւ: Ներքեւ եւ ի հարկէ մի այնու էլ ճշոււն: Այստեղ են երկու նկարիչ կանայք իրանց արուեստի պարագաներով: Աւելի հեռուն մի ջանիլ ու գեղեցիկ կին, սիրտաւոր ու թշուառ, որ տխուր նստել է մի անկիւնում եւ լուռ սգում:

Բազմաթիւ են նաեւ կենդանիները եւ բոյները պատկերները: Մի աջադաշտ, մի հատ ծառ, սողուններ, գաղանթներ եւ համարեա ոչ մի դաշտանկար, ոչ մի բլուր, լայնարձակ հորիզոն, երկինք, ծով: Դասական ժամանակների մարդու գեղատեսիլ հայեացքը սովորաբար բաւական անուշ էր գատ գատ պատկերներով, ինչպէս նայվաւ եւ գեղարուեստի մէջ միտքը չէր հասնել այն լայնութեան ու կատարելութեան, որ առանձին երեւոյթներից ընդհանուր պիտեղեցի ստեղծէր եւ ամբողջութիւններ ընդունէր: Գեղարուեստը կատարել էր եւ վսեմ, երբ իբր առարկայ ունէր մարդկային մարմինը, կենդանի, թրթրուն մի ալիքաւոր բարեձեւութիւնը, ոյծ եւ ճարպիկութեան ներկայացող արնացի շարժումները, պարզութեան մէջ կանացիութեան եւ գեղեցկութեան ամբողջ հմայքը ներկայացնող մերկութիւնը:

Եւ գնաց եւ ամենում նկարագրել այս միւլէի օրիգինալ գեղարուեստական բաժնի մնացած առարկաները, որոնք պակաս հետաքրքիր չեն եւ անցնում եւ երկրորդ բաժնի, ուր գեղեցկւած են կործանված քաղաքների հանված կահ կարասիներ եւ զարդեր: Իրար յաջորդող մի շարք մեծամեծ դահլիճներ են, ուր սեղանների վրա, ապակիների տակ շարված են բազմաթիւ

ՆԱՄԱԿ ՎԼԱԴԻԿԱՎԻԶՈՐ

Օգոստոսի 20-ին

ՆԵՐՏԷՆ, ՀԱՅԻՐԵՆ

Երէկ մենք ստացանք Կարսի լալորդ Կիրեղ վարդապետից մի հեռագիր, որով նա յայտնում է թէ զաղթականները ճանապարհ ընկան Կարսից:

Լոյս տեսաւ Լէօի «Ստեփանոս Նազարեան» աշխատութեան երկրորդ հատորը: Ներկայ տորը, որ բաղկացած է 10 հատուածներից, պարունակում է 17 պատկերներ, աւելի ստույգ է քան առաջին հատորը, ունի 400-ից աւելի լեռներ: Գրքոյի մէջ խօսվում է Նազարեանց գործունէութեան «Հիւսիսափայլի» շրջանը եւ նրանից յետոյ մինչեւ մահը: Պատկերների մէջ են Նազարեանցի աշխատակիցների պատկերները եւ «Հիւսիսափայլի» կազմի արտատիպը:

Շաբաթ եւ կիրակի օրերը, օգոստոսի 24-ի եւ 25-ին, Թիֆլիսում գալիս էր ամերիկացի անձրեւ: Նոյնակը ցրեց եւ ջերմաչափը բոլորում գիշերը իջաւ մինչեւ 11°, իսկ ցերեկը լինում էր 16—15°: Երէկվանից երկինքը պարզվեց: Ամառանցներից շատագու վերադառնում են:

Թիֆլիսի ոստիկանապետը նորից հրամարձակեց, որ պիտաւի օգնականները եւ ոստիկանական ստորին պաշտօնեաները խիստ հսկողութիւն ունենան, որպէս զի քաղաքում ոչ ոք, բացի զինուորականներից, չը կրէ որ եւ գէնը՝ առանց նահանգապետից այդ մասին թոյլտուութիւն ունենալու:

Կովկասեան ֆիլոսոֆային կոմիտէն կազմակերպել է ֆիլոսոֆային մի խումբ, որ էկզկերտ Սպենսերի ղեկավարութեամբ պէտք է ընտելութեան ենթարկէ Թիֆլիսի եւ Գորու գաւառներում գտնվող այգիները ֆիլոսոֆայի կողմից եւ միջոյնը ձեռք առնէ վազերի ու չափազանց վնասակար հիւանդութեան դէմ: Միջի պարտաւորւնքները կը սկսվեն սեպտեմբեր 1-ից:

Թիֆլիսի քաղաքային վարչութեան մէջ արդէն ստացվում են այնպիսի ցուցակներ, որոնցով թեկնածուներ են առաջարկվում դուրս ձայնաւորների առաջիկայ ընտրութեան համար: Ընտրողները անձամբ գտնում են այդ ցուցակները մի առանձին կնքված արկղի մէջ՝ քաղաքից դուրս պաշտօնակատարի ներկայութեամբ, եւ այդ արկղի տօն օրերին պահվում է դրամապահատու: Այդպիսի ցուցակներ կընդունվեն ու պարտաւորում մինչեւ սեպտեմբերի 6-ը, որի յետոյ կը հրապարակվեն այն բոլոր առաջարկ

զէները, զարդեր, թանկագին մատուցներից գեղեցիկ ապարանջաններ, մանեակներ, մատանիներ, ակննոցներ, մեծ մասը գեղարուեստական սիրուն եւ հետաքրքիր գործեր, վրանները ցանկացած բոյսեր ու կենդանիներ: Ահա մարդը խոհանոց, իր բոլոր պարագաները, միջինը, զգալներ, ահա ննջարանի սարքը, զանաւորներ իր բոլոր յարմարութիւններով: Դահլիճում ապակիների տակ ի բոց են դրվում պաշարեղէնի մնացորդներ, ցորեն, ընկույզ, բոյս, հացեր, ձուեր եւ այլն, ամենքն էլ քաղաքից եւ սեւ ինչպէս ածուրը, բայց տակաւին պահում են իրանց ձեւը մինչեւ ամերիկացի ընտրութեանը: Երեւում են պտուղների վրա նուրբ գծերը, նրանց խորուրդները, վրա դեռ նշարվում են թխող ձեռքի հետքեր: մի պարան կայ, մի սեւ քաղաքացի պարանը կարծես քիչ առաջ միայն ուղղվել է:

Այս բոլորը այնքան հետաքրքիր է, այն տիեզերան տպաւորիչ, որ մարդ անտարբերութեամբ գնաց է առնում միւլէի նոր գեղարուեստական բաժնի, որ բաւական հարուստ աչքի ընկնող նկարներով ու արձաններով: Եւ ընտրութեանը յետոյ պատմութիւնը, նրանց պատմութիւնը, նրա Այս այցելութիւնից յետոյ Վլադիկավիզի իր աւերակներով ամբողջապէս ընտնում է իւր ունի ու միտքը եւ եւ չտառապանում: Եւ նրա տուրերի տակ յաւիտենական հաւանքներ:

Ա. Անարոնեան

